

RUBAİ MISRALARINDA HİKMET DAMLALARI (48)

ŞAİR ALİ ÖZDOĞAN

ŞUUR

Şuur kim açâ bâbı hem şiire asl ola
Hakîkata vasl ola sahib-i nazar-ı âmm
Serмест kim almaya kâm eğlenceye fasl'ola
Koyar edebi yola şuursuz tâlib-i cam

HATIRALAR

Tutup kirpiklerimden kapatır gözlerimi
Yağmurlu güzlerimi getirir hâtırâlar
Görürüm ruhta yâre kanatır sözlerimi
Nur'lu gündüzlerimi bitirir hâtırâlar

DOST

Ne zaman içre girer ruh ne mekâna bendedür
Eyle ol evliyâyı dost ah elinde, sendedür
Nur simaları bulursun tebessüm-ü kalb'e has
Hedâya Fatiha ihlas eyleyen dost-mendedür

YÂR EYLE

Dualarında yâr eyle evliyâ-yı meşhuru
Ger dost olursa ebed'de yansır simâna nuru
Gel eyleme şikayet ah fâni insan fâni can
Sen ebedi olanı an gayri vermez süruru

AŞK DA GİDER

Aşk da gider aşığa sor ah gönül
Sevme güzel sevme firâk var sana
Elde midir aşığa zor ah gönül
Aşk da güzel ah iftirak yar sana

SAÇIMDA KAR

Saçımda kar ne çâre yok bahârım
Leyâl içinde gelmiyor nehârım
Ne goncayım ne gül yürekte hârım.
Leyâl içinde gelmiyor nehârım

CÂNA

Nedir bu hâletin senin ne cânâ
Cihâna sığmadın ne âsumânâ
Ne âşinâ beden denen mekâna
Senin değil ki sendedir emânet

EMANET

Senin değil ya sendedir emanet
Kalbime sordum ki nedir aşk nedir
Nâfile der fânîye aşk nâfile
Sanma gönülden sevilir dildedir

GİZLİ MANA

Aşk mı kalır göçtü göçer kâfile
Kerîm olanda sırr-ı gül-i rânâ
Bahar deyip de zâyî etme cânâ
O bâb-ı aşk derinde gizli mânâ
Bahar deyip de zâyî etme cânâ